

Skådning som turist i Alanya, maj 2006

Att skåda med en icke fågelintresserad familj som resällskap innebär ständiga kompromisser. Fåglar finns näst intill överallt och när man kommer till en ny kontinent finns det hopp om nya arter i varje buske.

Första morgonen promenerade jag upp till borgen som finns i Alanya. Över staden snurrade flockar av hussvalor och

ladusvalor och faktiskt bland dem någon enstaka rostgumpsvala. Turkduvor i större mängder letade föda på trottoarer och gator liksom gråsparvar. I en park vid badstranden sågs talgoxe och gråkråka. Påfallande lite vitfågel för att inte säga total avsaknad trots att man befann sig intill ett hav.

Vägen upp till borgen gick genom samlingar av flerfamiljshus och villor. Från trädgårdarna hördes svarthätta och vid något tillfälle gulhämpling, annars ganska tyst och fågelfattigt. Uppe vid borgen och moskén satt eksångare och sjöng bland snåren och den första överraskningen kom iform av en levantbulbyl som från en cypressstopp flöjtade ungefär som en trast. En sparv upptäcktes också men jag kunde inte identifiera arten. På nervägen hoppades jag på att några stenskvättor skulle dyka upp i macchian, men de lyste med sin frånvaro. En korp däremot blev ett glädjeämne på nerfarten.

Dagen efter, i arla morgonstund, promenerade jag till hamnen. Ett av de roliga inslagen var en gråsparv som kämpade med en krabba. Sparven fick ge sig till slut. Silkeshägrar fiskade ute på udden och en enstaka kaspisk trut flög förbi.

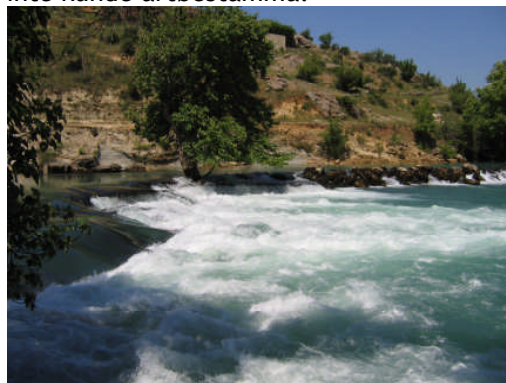
Ett middagsbesök uppe på borgen med familjen gav ett par pilgrimsfalkar.

Dag tre hyrde vi bil och på vägen österut stannade vi 5 minuter vid Sedre-åns utlopp i havet, (alltså inte Sedre-sumpen) Skator höll till i vassen och en streckad prinia satt och sjöng. Vid Gazipaşa, vid en bro över floden där, satt en bronsibis

Under ett "dräneringstopp" utefter vägen i barrskog, hördes svartmes och nötskrikor sågs flyga över vägen. Framme i Anamurium, (lämningar från en romersk stad intill Anamur) kunde östlig klippnöt-väcka, levantbulbyl, medelhavsstenskvetta, (östlig mycket ljus) skådas i värmedallret. Det var mycket varmt, 35 grader i skuggan och en bit över 40 i solen.

Andra dagen med hyrbil gick färden västerut mot Manavgat. Vi fiskade i floden några mil uppströms Manavgat och silkeshäger, rostgumpsvala, cettisångare, grönfink, eksångare och levantbulbyl sågs under fisket. Till min förtret fanns det något i vassarna som sjöng och som jag inte kunde artbestämma.

Jag insåg att jag borde ha lyssnat mera på läten hemma innan jag for iväg.

Dagen efter Manavgat blev det ytterligare en promenad upp till borgen i Alanya. Denna gång skådade jag från muren ner mot piratgrottan, alltså på den sydöstra

delen av halvön, (Piratgrottan finns utmärkt på turistkartorna). En blåtrast satt länge och väl inom tubavstånd. Fiskgjuse, pilgrimsfalk och ett par rödfalkar samt hämpling kunde observeras. Ravinen ner mot Piratgrottan kan rekommenderas. Var dock försiktig det finns inga fallskydd från muren.

Sedresumpen som finns beskrivet i de texter jag köpt och fått från brevduvan utgjorde en lockelse som jag inte kunde motstå. Så näst sista dagen tog jag en Dolmus, en sorts minibuss som turkarna har, från busstorget i Alanya. Linjen ut mot Demirtaş passerade Sedre-ån så jag räknade med att jag skulle kunna hitta sumpen genom att åka den linjen. Det tog dock några kilometers vandrande innan jag hittade rätt, men under tiden hann jag se mindre strandpipare. Sumpen ligger intill huvudvägen österut mot Gazipaşa och någon kilometer innan man passerar över Sedre-ån. Det ligger en bensinstation mellan sumpen och vägen och strax intill en mindre avtagsväg in mot områden med nybyggnation och bostäder. Förmodligen kommer sumpen att försvinna genom den hotellutbyggnaden som sker kontinuerligt utefter kusten. Redan nu var delar av våtmarken igenfylld av överblivna massor från byggnadsarbetena. På grushögarna satt tofslärkor som oroligt bevakade sina ungar i gräset nedanför. Området används också som betesmark för intelligande bönder, till och med dikesrenen intill huvudvägen används som bete. Inga staket mot vägen bara en 9-årig vallpojke med sin farmor hindrar boskapen att kliva ut på den blivande fyrfilsvägen. Streckade prinior på telefonledningarna och på strån, rörhöna, forsärla, brushane, grönbena, smådopping, grönfink, trastsångare, rörsångare, cettisångare, rallhäger, gråhäger, purpurhäger, dvärgrördrom, gråkråka, skata och törnskata samt mängder med vattensköldpaddor.

Sedresumpen och Turkiet gav mersmak.

